

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך כ"ה - חלק כ"ה

קונטרס 745

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישאל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

כז.

עוד מהג"ל

**הצדיק שמעמיד הס"ם הוא נעשה רבי וגדול הדור
כדי שיהיה זה לעומת זה נגד הצדיק אמת**

עוד שם על זוהר דף כ"ח ע"א (דפי הספר קי"ב ע"ג) וזה לשונו כמו שאמר מרן הריב"ש על מה שוא בראת כי צדיק אמת באהבתו ובחיות שלו יעלה את כל העולם לקדושה ועל זה היה התשובה כל בני אדם שכן יהיה דוגמא שלו שמתלבש בו ס"מ הרשע ועושה אותו רבי ורב וגדול הדור ומעתה נשאר הבחירה כי לרשעים ערב רב יש להם ראש שהוא כמותם עין יבש אין בו לחלוחית טוב הכל שקר וכזב, וכן מנהגי אנשיו יסוד עזר כנגדול שבאמת התנגדות הוא עזר גדול לעבודת השי"ת וכו' עיין שם באריכות.

כח.

הרה"ק ר' ירחמיאל מפרשיסחא זי"ע

**אם זכה מאירין עיניו מן השמים להכיר את הצדיק
האמת – מי שנשתנה לגריעותא אחר שיעלה לגדולה
סימן שהוא מהסטרא אחרא ורחק תרחקנו**

הרב הצדיק הקדוש ר' ירחמיאל בהה"צ ר' יעקב יצחק הנקרא היהודי מפרשיסחא ואבי הרה"ק ר' יצחק משם והרה"ק ר' נתן דוד משידלאווצע זל"ה ה' תקצ"ט כתב בספר תפארת בנים בשמו שאם באמת נוסע לצדיק הדור ללמוד דרך ה' אז מן השמים מסייעין לו לילך לדרך

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ויקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי הית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

האמת אפילו שאינו צדיק הדור ונותנין לו כל משאלות לבו, ואם הצדיק אינו אמת חס ושלום אז מאירין עיניו לאמר לו לך הלאה כי מה לך פה לבקש כמובן, ועוד כתב סימנא שאם אחד נתעשר או עלה לקדושה אם אחרי שנתגדל הוא באותו בחי' שהיה מקודם ולא העלה בו שינוי לגריעותא הן בממון הן בכבוד ברוחניות וגשמיות אז הסי' שהוא מסטרא דקדושה, אבל אם להיפך אז ידע שהוא מסטרא אחרא רחמנא ליצלן, ורחוק תרחקנו ממנו, עד כאן דברותיו הקדושים.

זכרון צדיקים חודש אייר

כט.

**יש צדיק דקדושה ויש צדיק דקליפה – הסימן להבחין
בינותם הצדיק דקדושה ותלמידיו מדקדקים בכל
המצוות ושומרים עצמם ממדות רעות ועוסקים רק
במדות טובות ובמעשים טובים, והצדיק דקליפה
ותלמידיו כל עשיותם בקלות ולעול ולמשיא ומתנהגים
במדות רעות.**

שיבור לו האדם. כלומר כי ידוע הוא שיש צדיק דקדושה קידוש השם, ויש צדיק דקליפה, וזה מול זה עשה ה', והבחירה חפשית, וכן שמעתי כיוצא בו מאדוני אבי מורי ורבי זלה"ה, על פסוק ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, (דברים י"א כ"ו) ברכה הוא צדיק דקדושה, וקללה הוא גם כן צדיק אלא הוא דקליפה, ואמר הכתוב, ראה, בעיני פקוהה, אנכי נותן לפניכם, לכל אחד ואחד מישראל, היום, בכל יום ויום, כי התורה הקדושה היא נצחיות כנודע, ברכה, צדיק דקדושה והנקרא ברכה, וקללה הוא צדיק דקליפה, ואם תאמר באיזה סימן אני יודע להבחין בין זה לזה, לזה מסיים הכתוב ואמר, שזה הסימן

הנתיב החמישי, ויקרא אלהי"ם
לאור יום, אלו בעלי מקרא,
שבעלי מקרא הם פתילה, ובעלי
המשנה - זית, ובעלי תלמוד
שהוא קבלה למשה מסיני - גר.
מצוה רביעית - להתעסק בתורה
שבעל פה ולהפריד בהם בשש
דרגות, באסור והתר, טמאה
וטהרה, פשר ופסול. זהו שכתוב
ויאמר אלהי"ם יהי רקיע בתוך
המים ויהי מבדיל בין מים למים,
בין מים של טהרה התר פשר,
ובין מים של טמאה, שהם אסור
טמא פסול, שהם מי בורות
נשברים, מים סרוחים, מים
מטופים, ועליהם נאמר לא יהיה
לך אלהים אחרים על פני,
והרקיע הזה שמבדיל ביניהם, זה
הרקיע שעל ראשי החיות, וזה
מטטרו"ן, שעליו נאמר ודמות
על ראשי החיה רקיע, ועליו
נאמר ויעש אלהי"ם וגומר, וזה
הנתיב הששי, ויש רקיע מעל
לרקיע, וזה הצדיק שפפריד בין
מים נקיים למים זכריים להודע
בו, ועליו נאמר ויעש אלהי"ם
את הרקיע, ויבדל בין המים אשר
מתחת לרקיע ובין המים אשר
מעל לרקיע, וזה הנתיב השביעי
- צדיק.

הנתיב השמיני, ויקרא אלהי"ם
לרקיע שמים. ויקרא אלהי"ם -
זו האם העליונה, לרקיע - זה
העמוד האמצעי, שהוא בין ימין
ושמאל וכולל את שניהם. זהו
שכתוב ויהי ערב ויהי בקר יום
אחד, והם הערב של יצחק
והבקר של אברהם.

תקון שלישי ואחד

בראשית, בר"א שתי, ועליהן
נאמר ותלכנה שתיים וגומר, והן
שתי תורות, תורה שבכתב ותורה
שבעל פה, ועוד, שני לוחות

נתיב חמשאה, ויקרא אלהי"ם לאור יום (שם)
(ה), אלין מארי מקרא, דמארי מקרא
אינון פתילה, ומארי משנה זית, ומארי תלמוד
דאיהו קבלה למשה מסיני גר.

פקודא רביעאה לאתעסקא באורייתא דבעל
פה, ולאפרשא בה בשית דרגין,
באסור והתר טומאה וטהרה פשר ופסול, הדא
הוא דכתיב (שם ו) ויאמר אלהי"ם יהי רקיע
בתוך המים, ויהי מבדיל בין מים למים, בין
מים דדכיו דטהרה התר פשר, ובין מים
דמסאבו דאינון אסור טמא פסול, דאינון מי
בורות נשברים מים סרוחים מים מטונפין,
ועליהו אתמר (שמות כ ג) לא יהיה לך אלהים
אחרים על פני, והאי רקיע דאפריש ביניהו
דא רקיע דעל רישי חיוון, ודא מטטרו"ן,
דעליה אתמר (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי
ע"ב ע"ב) החיה רקיע, ועליה אתמר (בראשית א
ט) ויעש אלהי"ם וגומר, ודא נתיב שתיתאה,
ואית רקיע לעילא מרקיע, ודא צדיק דאפריש
בין מיין נוקבין למיין דכורין, לאשתמודעא
ביה, ועליה אתמר (שם) ויעש אלהי"ם את
הרקיע, ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע
ובין המים אשר מעל לרקיע, ודא נתיב
שביעאה צדיק.

נתיב תמינאה ויקרא אלהי"ם לרקיע
שמים (שם), ויקרא אלהי"ם דא אימא
עלאה, לרקיע דא עמודא דאמצעיתא דאיהו
בין מינא ושמאלא וכליל תרוניהו, הדא הוא
דכתיב (שם) ויהי ערב ויהי בקר יום אחד,
ואינון ערב דיצחק ובקר דאברהם.

תקונא תלתין וחד

בראשית בר"א שתי, ועליהו אתמר (רות א
ט) ותלכנה שתיים וגומר, ואינון

תְּרֵי תוֹרוֹת אוֹרֵייתָא דְּבִכְתָּב וְאוֹרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה, וְעוֹד תְּרֵי לוחות אֲזָלוּ לְטוֹרָא דְּסִינֵי, מִיַּד וּתְהִי כָּל הָעִיר עֲלֵיהֶן (שם) אֲזַדְעִיעַ כָּל עַלְמָא, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (שמות כ יח) וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקַּלְת וְכוּ' וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנּוּעוּ, וְאָמְרוּ הַזֹּאת נַעֲמִי, דָּא אִיהוּ נַעֲמִי דְּאוֹרֵייתָא, מִיַּד אֲתָמֵר (שם לב יט) וַיִּשְׁבֵּר אוֹתָם תַּחַת הַהָר, פְּרַחַת אוֹרֵייתָא מִתַּמָּן, וְאָמַרְתָּ (רות א כא) אֲנִי מְלֵאָה הַלְכְּתִי לְטוֹרָא דְּסִינֵי, וּכְעַן וַרִיקָם הַשִּׁיבְנֵי יְהו"ה, מְלֵאָה מְלֵאָה י"ה, וּכְעַן פְּרַח מְנֵי מְלֵאָה י"ה דְּאִיהוּ יְהו"ו, וְאֲשַׁתְּאַרְתָּ ה' יְחִידָה אֲלֵם, נְאֻלְמְתֵי דוּמְיָה (תהלים לט ג), דו"ם י"ה, הַחֲשַׁתִּי מִטוֹב דְּאִיהוּ ו'.

הִלְכוּ לְהַר סִינֵי, מִיַּד וּתְהִי כָּל הָעִיר עֲלֵיהֶן, הַדְּעִיעוּ כָּל הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכִתוּב וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקַּלְת וְכוּ' וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנּוּעוּ, וְאָמְרוּ הַזֹּאת נַעֲמִי, זֶהוּ הַנְּעִימוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה! מִיַּד נֶאֱמַר וַיִּשְׁבֵּר אוֹתָם תַּחַת הַהָר. פְּרַחַת הַתּוֹרָה מִשָּׁם וְאָמַרְתָּ, אֲנִי מְלֵאָה הַלְכְּתִי לְהַר סִינֵי, וּכְעַת וַרִיקָם הַשִּׁיבְנֵי יְהו"ה, מְלֵאָה מְלֵאָה י"ה, וּכְעַת פְּרַח מִמְנֵי מְלֵאָה י"ה, שֶׁהוּא יְהו"ו, וְנִשְׁאַרְתָּ ה' יְחִידָה אֲלֵם, נְאֻלְמְתֵי דוּמְיָה, דו"ם י"ה, הַחֲשַׁתִּי מִטוֹב שֶׁהוּא ו'.

דְּבַר אַחַר וּתְלַכְנָה שְׁתִּיחֶן, הַגּוֹף וְהַנַּפֶּשׁ, לְאִיזָה מְקוֹם הַלְכוּ? לְבֵית הַקְּבָרוֹת, הַגּוֹף גֵּדוֹן וְנַרְקָב, וּבְנַפֶּשׁ נֶאֱמַר וּתְגַל מְרַגְלוֹתָיו וּתִשְׁכַּב.

כָּם זְקָן אֶחָד וְאָמַר: מְנוּרָה הַקְּדוּשָׁה חֲזוֹר בָּךְ, עֲרַפָּה הִיא הַגּוֹף, רוּת הִיא הַנַּפֶּשׁ, הַשְּׂתַפָּה שֶׁלָּה נַעֲמִי, נִשְׁמַת חַיִּים, מַחְלוֹן הַרוּחַ, הַגּוֹף שֶׁהִיא עֲרַפָּה הַחֲזוּרָה עֲרַף אֵל הַנְּשֻׁמָה (הַשְּׂכִינָה), הַנַּפֶּשׁ נִדְבָקָה בְּנִשְׁמָה, זֶהוּ שְׁכִתוּב בְּאֲשֶׁר תִּלְכִי אֶלְךָ - בְּמַצּוֹת עֲשֵׂה, וּבְאֲשֶׁר תִּלְנִי אֶלֶין - בְּמַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה.

דְּבַר אַחַר, בְּאֲשֶׁר תִּלְכִי אֶלְךָ - בְּגִלוּת, שְׁנֵאמַר בְּהַ וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, וּבְאֲשֶׁר תִּלְנִי אֶלֶין, שְׁמִשְׁכַּבְךָ בְּגִלוּת, זֶהוּ שְׁכִתוּב עַל מִשְׁכְּבֵי בְּלִילוֹת. עֲמָךְ עֲמִי - אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֵלֵהֶי' אֵלֵהֶי' - זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֵלֵימְלֶךְ זֶה י', נַעֲמִי זֶה ה', מַחְלוֹן ו', רוּת בְּהַ נִדְבָקָה ה' וְנַעֲשֶׂתָה תּוֹרָה, וְעֲלִיָּה נֶאֱמַר וְקוֹל הַתּוֹרָה נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ.

דְּבַר אַחַר וּתְלַכְנָה שְׁתִּיחֶן גּוֹף וְנַפֶּשׁ, לְאֵן אֲתֵר אֲזָלִי, לְבֵי קְבָרָא, גּוֹף אֲתֵדִין וְאֲתֵרְקָב, נַפֶּשׁ אֲתָמֵר בְּהַ (רות ג ו) וּתְגַל מְרַגְלוֹתָיו וּתִשְׁכַּב.

כָּם סָבֵא חַד וְאָמַר, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא חֲזוֹר בָּךְ, עֲרַפָּה אִיהִי גּוֹף, רוּת אִיהִי נַפֶּשׁ, שׁוּתְפוּ דִילָהּ נַעֲמִי נִשְׁמַת חַיִּים, מַחְלוֹן רוּחָא, גּוֹפָא דְּאִיהִי עֲרַפָּה חֲזָרָה עוֹרְףָּה לְגַבֵּי נִשְׁמָה (ג"א שְׂכִינָתָא), נַפֶּשׁ אֲתֵדְבַק בְּהַ בְּנִשְׁמָתָא, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (רות א טו) בְּאֲשֶׁר תִּלְכִי אֶלְךָ בְּפִקּוּדֵינִי דַעֲשֵׂה, וּבְאֲשֶׁר תִּלְנִי אֶלֶין בְּפִקּוּדֵינִי דְּלֹא תַעֲשֶׂה.

דְּבַר אַחַר בְּאֲשֶׁר תִּלְכִי אֶלְךָ בְּגִלוּתָא, דְּאֲתָמֵר בְּהַ (ישעיה נא) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, וּבְאֲשֶׁר תִּלְנִי אֶלֶין דְּמִשְׁכַּבָּא דִילָךְ בְּגִלוּתָא, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (שיר ג א) עַל מִשְׁכְּבֵי בְּלִילוֹת, עֲמָךְ עֲמִי אֶלֶין יִשְׂרָאֵל, וְאֵלֵהֶי'ךָ אֵלֵהֶי' דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֵלֵימְלֶךְ דָּא י', נַעֲמִי דָּא ה', מַחְלוֹן ו', רוּת בְּהַ אֲתֵדְבַקְתָּ ה' וְאֲתַעֲבִידְתָּ תּוֹרָה, וְעֲלֵה אֲתָמֵר (שיר ב ו) וְקוֹל הַתּוֹרָה נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ.

ה', מַחְלוֹן ו', רוּת בְּהַ אֲתֵדְבַקְתָּ ה' וְאֲתַעֲבִידְתָּ תּוֹרָה, וְעֲלֵה אֲתָמֵר (שיר ב ו) וְקוֹל הַתּוֹרָה נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ.

עֲרְפָה אִימָא דְעֶרְב רב, דְּאַתְמַר בְּהוּן (שמות לד

ט) פִּי עִם קֶשֶׁה עוֹרְף הוּא, דְּחֻזְרַת

לְסַרְחָנָה, וְחֻזְרַת עוֹרְף לְגַבֵּי חֲמוּתָהּ, כְּלִיּוֹן

בְּעֵלָה דְעֲרָפָה, יֵצֵר הָרַע דְּאַתְמָא כְּלִיָּיה מְנִיָּה

לְעֵלְמָא, וְאִיהוּ כְּלִיּוֹן, וְאַתְתִּיָּה לִילִית כְּלִיָּיה.

נִשְׁמָה וְנַפְש פִּד בַּר נִש אִיהוּ מְחֻיָּיב בְּחוּבֵין

וּמִתְגַּבְרִין עַל אַבְרִים, נִשְׁמַת חַיִּים

אִסְתַּלְקַת מִן גּוּפָא, וְנַפְש אֲשַׁתְּאַרַת תַּמָּן,

וְאַתְמַר בְּה (רות ג ז) וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו, לְגַבֵּי מָאֵן

לְגַבֵּי צְדִיק וְדָא בְרִית מִילָה, דְּאִיהוּ בּוּעֵז ב'ו'

ע"ז תְּקִיף עַל יֶצְרָה, וַיִּמַּד שֵׁשׁ שְׁעוּרִים וַיִּשֶׁת

עָלֶיהָ (שם טז), שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ (שיר ה

טז), שׁוֹאֵיִת לֹון עֲלָהָ לְאַגְנָא עֲלָהּ, וְאוּקְמוּהָ

וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם בְּשִׁכְנֵתָא עֲלָהָ וַתִּתְאַה,

וְעֲלִיָּיהוּ אִתְמַר (רות ד י"ז) וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכָנֹת

שֵׁם, לְאֹמֵר יֵלֵד בֶּן לְנַעֲמִי, דָּא עֲמוּדָא

דְּאַמְצַעִיתָא דְּאַתְמַר בִּיָּה (שמות ד כב) בְּנֵי כְּכֹרִי

יִשְׂרָאֵל, פִּד חָאבוּ יִשְׂרָאֵל וְגִרְמוּ לְאַסְתַּלְקָא

שְׁכִינְתָא, עֲלָהּ אִתְמַר בְּשִׁכְנֵתָא תִּתְאַה וַתִּגַּל

מְרַגְלוֹתָיו (רות ג ז).

דְּבַר אַחַר וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם, אִיהוּ מְמַלֵּל

בְּגוּפָא וְנַפְשָא, וּמְרַחֲמֵימוּ דְּגוּפָא פִּד

אִיהוּ בְּעַל תְּשׁוּבָה, יִימָא נַפְשָא לְגַבֵּהּ בְּאַשְׁרֵי

תְּמוּתֵי אָמוּת וְשֵׁם אֶקְבַּר (שם א י"ז), וְלֹא תִזְוִי

נַפְשָא בְּקַבְרָא מְנִיָּה, וְעֲלָה אִתְמַר (משלי ו

כב) בְּהִתְהַלְכֵךָ (דף עו ע"א) תִּנְחָה אוֹתְךָ בְּעֵלְמָא

דִּין, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ בְּקַבְרָא, וְהִקְיִצוּתְךָ

לְתַחֲיִית הַמֵּתִים (ג"א לעולם הבא) הִיא תְּשִׁיחָךָ,

דָּא נַפְשָא לְגַבֵּי גּוּפָא, וּבּוּצִינָא קְדִישָא אִם

גּוּפָא לֹא חִזַּר בְּתֵיבְתָא, וְחִזַּר עוֹרְף לְגַבֵּי

תֵּיבְתָא, נַפְש אִתְפָּרֵשׁ מְנִיָּה וְאַתְקִרֵי עֲרַפְ"ה,

וּגּוּפָא דָא אִתְאַבִּיד מִתְרִין עֲלַמִּין.

עֲרָפָה הִיא הָאֵם שֶׁל הָעֶרֶב רַב,

שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם כִּי עִם קֶשֶׁה עֲרָף

הוּא, שְׁחֻזְרָה לְסַרְחוּנָה וְהַחֲזִירָה

עֲרָף לְחֲמוּתָהּ, כְּלִיּוֹן בְּעֵלָה שֶׁל

עֲרָפָה, יֵצֵר הָרַע, שְׂבָאָה כְּלִיָּה

מִמֶּנּוּ לְעוֹלָם, וְהוּא כְּלִיּוֹן, וְאַשְׁתּוּ

לִילִית כְּלִיָּה.

נִשְׁמָה וְנַפְש, כְּשֶׁאֲדָם מְחֻיָּב

בְּחֻטְאִים וְהֵם מִתְגַּבְרִים עַל

הַאִיבְרִים, נִשְׁמַת חַיִּים מִסְתַּלְקַת

מִהַגּוּף, וְהַנַּפֶּשׁ נִשְׁאַרַת שֵׁם,

וְנֶאֱמַר בְּה וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו, לְמִי?

לְצְדִיק, וְזוֹ בְרִית מִילָה, שֶׁהוּא

בּוּעֵז ב'ו' ע"ז, תְּקִיף עַל יֶצְרוֹ,

וַיִּמַּד שֵׁשׁ שְׁעוּרִים וַיִּשֶׁת עָלֶיהָ,

שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, שְׂמָה אוֹתָם

עָלֶיהָ לְהִגָּן עָלֶיהָ, וּפְרִשׁוּהָ

וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם, עִם הַשְּׂכִינָה

הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה, וְעֲלִיָּהֶם

נֶאֱמַר וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכָנֹת שֵׁם,

לְאֹמֵר יֵלֵד בֶּן לְנַעֲמִי, זֶה הָעֲמוּד

הָאֲמֻצְעִי, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ בְּנֵי כְּכֹרִי

יִשְׂרָאֵל. כְּשִׁחְטָאוּ יִשְׂרָאֵל וְגִרְמוּ

לְהִסְתַּלְקוּת הַשְּׂכִינָה, עַל הַשְּׂכִינָה

הַתַּחְתּוֹנָה נֶאֱמַר וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו.

דְּבַר אַחַר וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם, הוּא

מְדַבֵּר בְּגוּף וְנַפְש, וּמֵאַהֲבַת הַגּוּף

כְּשֶׁהוּא בְּעַל תְּשׁוּבָה, תֵּאמַר

הַנַּפֶּשׁ אֵלָיו בְּאַשְׁר תְּמוּתֵי אָמוּת

וְשֵׁם אֶקְבַּר, וְלֹא תִזְוִי הַנַּפֶּשׁ

בְּקַבְר מִמֶּנּוּ, וְעֲלִיו נֶאֱמַר

בְּהִתְהַלְכֵךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ - בְּעוֹלָם

הַזֶּה, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ -

בְּקַבְר, וְהִקְיִצוּת - לְתַחֲיִית הַמֵּתִים

(לְעוֹלָם הַבָּא), הִיא תְּשִׁיחָךָ - זוֹ הַנַּפֶּשׁ

לְגוּף, וּמְנֻרָה הַקְדוּשָׁה, אִם הַגּוּף

לֹא חִזַּר בְּתְשׁוּבָה וְהַחֲזִיר עֲרָף

לְתְשׁוּבָה, הַנַּפֶּשׁ נִפְרֶדֶת מִמֶּנּוּ

וְנִקְרָאת עֲרַפְ"ה, וְהַגּוּף הַזֶּה נֶאֱבָד

מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת.

אָמַר לוֹ: זָקַן זָקַן, וְהָרִי פִמָּה

קְבָרִים לְחַנְּס, וְהָרִי אִם הַגּוּף

אָמַר לִיָּה סְבָא סְבָא, וְהָא פִמָּה קְבָרִין לְמַגְנָא, וְהָא אִם גּוּפָא אִתְאַבִּיד

נאָבד, על מה תקום נפֿשא לתחית המתים, דְּהא ודאי גופא אתאָבד, ואתמר דאתאָבד מתרין עלמין, וְהא נחית לנשׂייה דתמן אתנשי לְדרי דרין, אם בן כמה קברין למגנא.

אַלֵּא ודאי קודשא בריך הוא לא ישני עובדי ידוי, דודאי עלמא דין ועלמא דאתי דאינון שמיא וארעא דקודשא בריך הוא אינון, ועלייהו אמר דוד (תהלים קטו טז) השמים שמים ליהו"ה, ארעא אתהלה לִפני יהו"ה בארצות החיים (שם קטו טז), עלייהו אתמר עלמא דין ועלמא דאתי בשמא דיהו"ה, הדא הוא דכתיב (שם צו יא) 'שמחו השמים ותגל ה'ארץ, אימתי בזמנא דאתמר לגבי שמים והארץ דסמאל ונחש, פי שמים פעשן נמלחו והארץ בפגד תבלה (ישעיה נא ח), ולבתר דימחי לון וישצי לאלין ממנן דעלייהו, מיד יחדש לון קודשא בריך הוא לשמיא וארעא, דיתמחון בגין אלין ממנן בישין, הדא הוא דכתיב (שם יו כב) פי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה וגומר, וכלא בגין דלא ישתצון עובדי ידוי, דאינון נשמתין וגופין דאתאָבדו מתרין עלמין, ואלין עתירין דבגלותא, בגין דהאי עלמא איהו דלהון.

אַבְרָם מספני דאינון צדיקיא, טובא דלהון לאינון עלמין טבין, די בהון אתבריאוו תרי תורות אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דאגרא דלהון תמן ובגין דלתתא דארץ החיים, תמן גופין לנשמתין קדישין דאתבריאוו בשמא דיהו"ה, וגופא דמשה דאתמר ביה (דברים לד ז) לא כהתה עינו ולא נס לחה מתמן הוה, ובגיניה הוה איהו בעא רחמי דלא ימות ויפוק מגיה, ולא על גופא

אָלֵא ודאי שהקדוש ברוך הוא לא ישנה את מעשי ידיו, שודאי העולם הזה והעולם הבא, שהם שמים וארץ, הם של הקדוש ברוך הוא, ועליהם אמר דוד השמים שמים ליהו"ה, הארץ - אתהלה לפני יהו"ה בארצות החיים, עליהם נאמר העולם הזה והעולם הבא בשם יהו"ה. זהו שכתוב 'שמחו השמים ותגל ה'ארץ, מתי? בזמן שנאמר לשמים והארץ, של סמאל ונחש, פי שמים פעשן נמלחו והארץ בפגד תבלה, ואחר שימחה אותם וישמיד את אותם הממנים שעליהם, מיד יחדש הקדוש ברוך הוא את השמים ואת הארץ, שימחו בגלל הממנים הרעים הללו. זהו שכתוב פי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה וגומר, והכל כדי שלא יכלו מעשי ידיו, שהם הנשמות והגופות שנאבדו משני העולמות, ואלו העשירים שבגלות, בגלל שהעולם הזה הוא שלהם.

אַבְרָם מספני דאינון צדיקיא, טובא דלהון לאינון עלמין טבין, די בהון אתבריאוו תרי תורות אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דאגרא דלהון תמן ובגין דלתתא דארץ החיים, תמן גופין לנשמתין קדישין דאתבריאוו בשמא דיהו"ה, וגופא דמשה דאתמר ביה (דברים לד ז) לא כהתה עינו ולא נס לחה מתמן הוה, ובגיניה הוה איהו בעא רחמי דלא ימות ויפוק מגיה, ולא על גופא

אָצלו סנדל, שְׁעָליו נֶאָמַר לוֹ שֶׁל
נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ.

וְאָדָם וְחַיִּית וּבַהֲמוֹת וְעוֹפוֹת שֶׁל
שָׁם הֵם מַעֲשִׂי בְּרֵאשִׁית, וְהֵם
בְּדַמּוֹת עֲלִיּוֹן שֶׁל אֵלֶּה שְׁנֵאֲמַר
בָּהֶם בְּמִרְכָּבָה וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי
אָדָם וְגוֹמֵר, שְׁהֵם בְּהַמּוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת, עֲלִיָּהֶן נֶאָמַר יַעֲשֵׂה
לְמַחֲכָה לוֹ, וְשָׁם עֵץ הַחַיִּים, שְׁמִי
שְׂאוּכַל מִמֶּנּוּ נֶאָמַר בּוֹ וְאָכַל וְחַי
לְעוֹלָם.

וְשָׁם פְּסָאוֹת שֶׁל זָהָב וְכֶסֶף
וְאֲבָנִים יְקָרוֹת, וּמִטּוֹת שֶׁל זָהָב
וְכֶסֶף, וְרַמ"ח מְצוּוֹת שְׂצוּדָה אוֹתָן
מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה, לְטַהַר
אֶת מְאֹתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה
אֵיבָרִים שֶׁל אוֹתוֹ הַגּוֹף, וְהַגּוֹף
שֶׁל הָעוֹלָם הַשְּׂפֵל הַזֶּה הוּא סַנְדַּל
לְנִשְׁמָה, שְׂמַתְטַנֵּף (וּמַתְטַפֵּת)
בְּזַהֲמַת הָעוֹלָם הַזֶּה. הָרִי פֶּאֶן
שְׁלִשִׁים וְאַחַת פְּעֻמִּים שֶׁהַתְּפֹרֵשׁ
בְּרֵאשִׁית, וְעֶשֶׂר אֲמִירוֹת,
וּשְׁלִשִׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים, הָרִי
שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם, וְצִרִיף לְפָרֵשׁ
אוֹתָם. פֶּתַח וְאָמַר בְּרֵאשִׁית.

תקון שְׁרֵשִׁים וּשְׁנַיִם

בְּרֵאשִׁית, הַמֵּאֲמַר הָרֵאשׁוֹן לְכָל,
וְהוּא כּוֹלֵל שְׁנֵי דְבוּרִים, אֲנָכִי וְלֹא
יְהִיָּה לְךָ, שְׁנֵאֲמְרוּ בְּדְבוּר אֶחָד,
וּשְׁנֵיָּהֶם רְמוּזִים בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית,
בְּגִלְל זֶה בְּרֵאשִׁית, א"ב רְשִׁיית,
א"ב א' אֲנָכִי ב' לֹא יְהִיָּה לְךָ,
וְהִפֵּל בָּאוֹת אַחַת ב', וְהִיא ב'
מִבְּרֵאשִׁית.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי מִי שִׁישׁ
לוֹ עֶבֶד וְהוֹצִיא אוֹתוֹ לַחֲרוֹת
מִשְׁעַבְדּוֹ, יֵשׁ לְרַבּוֹנוֹ לְשַׁבַּח אֶת
עֲצָמוֹ בְּהוֹצְאָה לַחֲרוֹת שֶׁל עֶבְדּוֹ?
וְכִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֲמַר
לְאַבְרָהָם כִּי גַר יְהִיָּה זְרַעְךָ וְכוּ',
יֵשׁ לְשַׁבַּח עֲצָמוֹ כְּמָה פְּעֻמִּים
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם?
אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן: וְדַאי כֶּף

דְּהָאֵי עֲלֵמָא דְאַתְקָרִי סַנְדַּל לְגַבִּיהָ, דְעֲלִיהָ
אֶתְמַר לִיהָ (שְׁמוֹת ג' ה) שֶׁל נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ.

וְאָדָם וְחַיּוֹן וּבְעִירָן וְעוֹפִין דְתַמָּן אֵינּוּן
עוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וְאֵינּוּן בְּדִיוֹקְנָא
עֲלָאָה דְאֵלִין דְאַתְמַר בְּהוֹן בְּמִרְכָּבָתָא (יחזקאל א
ו) וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וְגוֹמֵר, דְאֵינּוּן בְּעִירִין
עֲלָאִין עֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (ישעיה טו ג) יַעֲשֵׂה לְמַחֲכָה
לוֹ, וְתַמָּן עֵץ חַיִּים דְמָאֵן דְאָכִיל מִנֶּיהָ אֶתְמַר
בִּיהָ (בראשית ג יב) וְאָכַל וְחַי לְעוֹלָם.

וְתַמָּן פְּרִסְיִין דִּי דְהָבָא וְכֶסֶף וְאֲבָנִין יְקָרִין,
וְעַרְשִׁין דְכֶסֶף וְדְהָבָא, וְרַמ"ח פְּקוּדִין
דְמִנֵּי לוֹן מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל בְּהָאֵי עֲלֵמָא, לְדַפְּאָה
רַמ"ח אֲבָרִים דְהָהוּא גּוֹפָא, וְגוֹפָא דְהָאֵי
עֲלֵמָא שְׂפֵלָא אִיהוּ סַנְדַּל לְנִשְׁמַתָּא, דְאַתְטַנֵּף
(ג"א וְאַתְטַפֵּת) בְּזוּהָמָא דְהָאֵי עֲלֵמָא. הָא הֵכָא
תְּלַתִּין וְחַד זְמַנִּין דְאַתְפָּרֵשׁ בְּרֵאשִׁית, וְעֶשֶׂר
אֲמִירָן וְתְּלַתִּין וְתַרְוִין שְׁבִילִין הָא שְׁבַעִין וְתַרְוִין,
וְצִרִיף לְפָרֵשָׁא לוֹן. פֶּתַח וְאָמַר בְּרֵאשִׁית.

תקונא תְּלַתִּין וְתַרְוִין

בְּרֵאשִׁית מֵאֲמַר קְדָמָאָה לְכֹלְא, וְאִיהוּ כְּלִיל
תְּרִין דְבוּרִין אֲנָכִי וְלֹא יְהִיָּה
לְךָ (שְׁמוֹת כ' ב) דְאַתְמַרוּ בְּדְבוּרָא חָדָא, וְתַרְוִיָּהוּ
אֵינּוּן רְמִיזִין בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, בְּגִין דָּא
בְּרֵאשִׁית א"ב רְשִׁיית, א"ב א' אֲנָכִי ב' לֹא
יְהִיָּה לְךָ, וְכֹלְא בָּאת אֶחָד ב', וְאִיהִי ב'
מִבְּרֵאשִׁית.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי מָאֵן דְאִית לִיהָ עֶבְדָּא
וְאַפִּיק לִיהָ לַחֲרוֹת מִשְׁעַבּוּדִיהָ, אִית לִיהָ
לְרַבּוּנִיהָ לְשַׁבַּחָא גְרַמִּיהָ בְּמִפְקָנוּתָא לַחֲרוֹת
לְעֶבְדִּיהָ, וְכִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאָמַר
לְאַבְרָהָם (בראשית טו ג) כִּי גַר יְהִיָּה זְרַעְךָ וְכוּ' אִית
לְשַׁבַּחָא גְרַמִּיהָ כְּמָה (דף עו ע"ב) זְמַנִּין אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם (שְׁמוֹת כ' ג), אָמַר לִיהָ רַבִּי

שמעון הכי הוא ודאי, אבל הכא לא משבח קודשא בריך הוא גרמיה דאפיק לון מן גלותא, אלא חמשין זמנין אדפיר באורייתא יציאת מצרים, לאשתמודעא בדרגא דאפיק לון דאיהו יובלא, דאתמר ביה ^(ויקרא כה יא) יובל היא שנת החמשים שנה, ואינון חמשין תרעין דבינה דאתמסרו למשה בסיני בר חד דלא אתמסר ליה, ובגין דא אדפיר חמשין זמנין באורייתא יציאת מצרים. אמר הא ודאי אתישב דעתאי.

הוא, אבל פאן לא משבח הקדוש ברוך הוא את עצמו שהוציא אותם מן הגלות, אלא חמשים פעם הזכיר בתורה יציאת מצרים, להודיע הדרגה שהוציאה אותם, שהיא יובל, שנאמר בה יובל היא שנת החמשים שנה, והם חמשים שערי בינה שנמסרו למשה בסיני, פרט לאחד שלא נמסר לו, ולכן הזכיר חמשים פעם בתורה יציאת מצרים. אמר, הרי ודאי התישבה דעתי.

מאן אלהים אחרים, אלין ממנן דשבעין אומין, וסמאל ונח"ש הא ע"ב, בגין דא יהיב קודשא בריך הוא אורייתא מימינא דאיהו חסד ומשמאלא דאיהו גבורה, דאית בה שבעין אנפין לשזבא משבעין אומין, ואורייתא אתיהיבת ממיא ואשא דאינון תרין, לשזבא לישראל מסמאל ונחש דאינון ממיא ואשא, ובגינייהו אתמר ^(שמות כ ג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, ולקבל שבעין אומין שבעין נפש, ומאן דעבר על שבעין אנפין דאורייתא דאתמר לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, שלטין שבעין ממנן ואומין דיצר הרע על שבעין נפש.

כיו זה אלהים אחרים? אלו הממנים של שבעים אמות, וסמאל ונח"ש הרי שבעים ושנים, בגלל זה נתן הקדוש ברוך הוא תורה מימין, שהוא חסד, ומשמאל שהוא גבורה, שיש בה שבעים פנים להנצל משבעים אמות, והתורה נתנה ממים ואש, שהם שנים, להציל את ישראל מסמאל ונחש, שהם ממים ואש, ובגללם נאמר לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, וכןגד שבעים אמות שבעים נפש, ומי שעובר על שבעים פנים של התורה, שנאמר לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, שולטים שבעים ממנים ואמות של יצר הרע על שבעים נפש.

וכמה גלגולין יתון לבר נש על חובין אלין, ואם לא חזר בר נש בתיובתא באלין גלגולין, תהוא גופא נחית באבדון, גלגולא קדמאה אצטבע בגוון חוור, ורכיב נפשא בסוסיא חוורא דאיהו גופא, אם חזר בתיובתא אתמר ביה ^(ישעיה א יח) אם יהיו חטאיכם פשנים פשלג ילבינו, ואם לאו רחי בגלגולא תניינא, ורכיב בסוסיא סומקא, ואם חזר בתיובתא אתמר בחובא דיליה ^(שם) אם יאדימו בתולע פצמר יהיו, ואם לא, אתחזר אתגלגל בגלגולא

וכמה גלגולים יבאו לאדם על החטאים הללו, ואם לא חזר האדם בתשובה בגלגולים הללו, אותו הגוף יורד לאבדון, הגלגול הראשון נצבע בצבע לבן, ורוכבת הנפש על סוס לבן שהיא הגוף, ואם חזר בתשובה, נאמר בו אם יהיו חטאיכם פשנים פשלג ילבינו, ואם לא, יבא בגלגול שני, ורוכב על סוס אדם, ואם חזר בתשובה נאמר על חטאו אם יאדימו בתולע פצמר יהיו, ואם לא, חזר ומתגלגל

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבילים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֵׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפּוֹ וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שִׁקֵּר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵיהָ. וַיִּלְוֵה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

מהפך!

בכל תרומה שאתם תורמים לארגון או למפעל אינכם יודעים להיכן מופנים המשאבים הכספיים, האם הכסף הולך נטו לצדקה? האם הכסף שהוצאתם וחסכתם כשביל התרומה אכן הגיע למטרה? במפעל הזוהר העולמי אתם תורמים יודעים במאה אחוז נטו שנספכם מנוצל למטרה. כי אתם תורמים ישירות לבית הדפוס. אתם מזמינים כרצונכם את מספר העלונים שיופספו, ולפי הזמנתכם יוצא לאור עוד ועוד אלפי עלונים. והכל בסכום סמלי, שתעבירו ישירות לבית הדפוס.

ברשותנו עלונים רבים מוכנים לדפוס ואינם מודפסים בגלל חוסר תקציבי, הרמתו ותרמו בעין יפה. **תדמית: 0548-436784** שנה אפשרות לרשום על העלון לעילוי נשמת או לזכות היתום וכדומה

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסללה		סוג חשבון		מספר חשבון	
בנק	סניף				
קוד מוסד			אסמכתא/קוד מזהה של המלוח בחברה		
4	7	6	9	5	
לכבוד בנק _____					
סניף _____					
כתובת הסניף _____					
אני/הח"מ _____ (שם בעלי החשבון כמספר הבנק)					
רחוב _____					
עיר _____					
מס' זהות _____					
מיקוד _____					
טלפון _____					

נותנים לכם גם הוראה לחיוב את חשבונותי הריל בסיסיים, בתור תרומה בסכומים ובוטעים שיופספו לכם מדי פעם באמצעי מנגנון, ע"י עזן עדן התחתון" כמפורט טהו "בפרטי ההרשאה".

1. ידוע לילינו כי:
2. א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה מפני/מאתנו בכתב לכנגד ידוען עזן עדן התחתון שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מותו הוודעה בענין וכן, וניתנת לביטול ע"י הוראת כל ידון.
3. א. הוראה זו/הוראות רשאים/לבעל מרחש אחראים פסחים ובלבד, שהודעה על כך תופיע על ידינו/לבעב כתבה, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.
4. א. הוראה זו/הוראות רשאים/לבעל חיוב, לא יודע מתשעים ימים מועד החיוב או אלו/לנוכח לכנגד, כי החיוב אינו תואם את המועדים או האומכים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם וכקבו.
5. ידוע לילינו כי הפרטים שציינו בכתב ההרשאה ופוליוים, הם נכונים שעלינו להסדיר עם המוסב.
6. ידוע לילינו כי מסופי החיוב ע"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצוען.
7. אנו רשאי להתייצג/ו מן הסודר המפורט בכתב ההרשאה זה, אם תהיה לו סיבה מכירה לכך, ויודיע לילינו על כך מיד לאחר קבלת המלעות, תוך ציון הסיבה.
8. נא לאשר ל"ען עדן התחתון" בספח המחובר, לקבלת הוראות אלו מפני/מאתנו.

פרטי ההרשאה			
לימוד לילה שלם	לימוד שעה	שעה בכותל 26ש	שעה בקבר רחל 36ש
בכותל 312 ש"ח	(3 המקומות) 98 ש"ח		שעה ברשי"מ 36 ש"ח
חתימת בעל/י החשבון			

אישור הבנק

לכבוד "עזן עדן התחתון" (שם"י אהרן פ' בן רך)

בית שמש

קבלנו הוראת מ- _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופספו באמצעי מנגנון שתציינו לנו מדי פעם בסכום ואשר מספר החשבונות בכנגד יהיה נוקב בהם, והכל בהתאם למפורט בכתב ההרשאה.

רשמנו לפנינו את ההוראות ונפעל בהתאם להן עד מעב החשבון ואפשר זאת כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצוען. כל עוד לא התקבלה עלנו הוראה ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצגה/עלנו בעל/י החשבון מן הדימוי, לפי שחשבונו שנתת על ידינו.

תאריך _____

התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעי' 64

בכבוד רב,

בנק _____

סניף _____

חתימה וחותמת הסניף _____

על כן מבקש לחזק את תקנת הרמח"ל זצ"ל, בשנת תשע"ו שהיא שנת הגאולה על פי שיעורים אלו בכל מקום לימוד בישיבה, בכלול לבית מדרש, ובכל אחר ואחר. להרמח"ל היה, כידוע, נשמת משיח צדקינו, וידע את הסוד איך לקרב הגאולה.

מזמן נין החמה עד צאת הכוכבים 12 שעות ברציפות מתקיימים שיעורי זוהר המפחילים על ידי אברכים, כשאברך אחד מסיים מתחיל השני ללא הפסק ביניהם, שלפי הרמח"ל תקנה זו תקרע גזירות קשות ותמנע אסונות.

מקומות בהם מתקיימים כבר שיעורי זוהר 12 שעות ברציפות:

1. ירושלים: כותל המערבי.
2. מירון: ציון הרשב"י.
3. בית לחם: קבר רחל.
4. חברון: מערת המכפלה.
5. טבריה: ישיבת מאורות רפאל.

לתרומות בכרטיס אשראי

0548-436784

נא להזכיר אחר הלימוד

שם _____ שם האם _____

שם _____